DOMSTOLENS DOM (ANDEN AFDELING)
AF 9. JUNI 1964

Jean Reynier og Piero Erba
mod Kommissionen for Det europæiske økonomiske Fællesskab

Forenede sager 79 og 82/63

Processprog: Fransk

Angående:

1. Principalt påstand

   — om annullation af fastansættelsen af sagsøgerne i lønklasse A 4 og af Kommissionens afslag af 21. maj 1963 på deres anmodning om indplacering i lønklasse A 3;

   — om at Kommissionen dømmes til at indplacere sagsøgerne i lønklasse A 3.

2. Subsidiært påstand om at Det europæiske økonomiske Fællesskab dømmes til at betale dem erstatning.

Domskonklusion:

1. Beslutningen af 21. maj 1963, hvorved Kommissionen nægtede at foretage en ny indplacering af sagsøgerne Reynier (sag 79/63) og Erba (sag 82/63), annulleres.

2. Sagerne hjemvises til Kommissionen.

Generaladvokatens forslag til afgørelse:

at sagsøgernes første påstand om annullation af beslutningerne om varig ansættelse er ubegrundet, og må derfor forkastes. Derimod bør resten af den principale påstand tages til følge. Domstolen hør derfor annullere Kommissionens afslag på med virkning fra den 1. januar 1962 at indplacere sagsøgerne i lønklasse A 3. Herefter er sagsøgernes påstand om en anerkendelsesdom også berettiget.

Sammendrag

1. *Tjenestemænd — sager mod administrationen — indstævning af denne — ansættelsesmyndigheden — partshabilitet*

   (EØF-traktaten, artikel 179; EØF-tjenestemandsvedtægten, artiklerne 90 og 91)

2. *Tjenestemænd — vedtægt — Domstolens fortolkning bindende for alle Fællesskabets institutioner*

   (EØF-traktaten, artikel 212)

3. *Retspleje — retsafgørelser — retskraftvirkning over for den sagsøgte institution — samme retskraft for Fællesskabet*

4. *Tjenestemænd — varig ansættelse — fastansættelse i en lønklasse*

   (EØf-personalevedtægten, artikel 102, stk. 1)

5. *Tjenestemænd — sammenhæng mellem lønklasse og stillingsobligatorisk hensyntagen efter den varige ansættelse*

   (EØF-personalevedtægten, artikel 102, bilag I)

1. Det følger af EØF-traktatens artikel 179 og artiklerne 90 og 91, i tjenestemandsvedtægten, at ansættelsesmyndigheden, som over for tjenestemændene har arbejdsgiverbeføjelser, har partshabilitet i tilfælde af en sag mellem de ansatte og administrationen.

2. Tjenestemandsvedtægten er vedtaget i henhold til den i traktatens artikel 212 fastsatte procedure af de hertil udpegede myndigheder, og den er i sig selv bindende for institutionerne. Det følger heraf, at Domstolens fortolkning af vedtægten også er bindende for alle Fællesskabets institutioner.

3. Da Fællesskabet er en udelelig helhed, er det utænkeligt, at en retsafgørelse, der har retskraft for en institution, ikke skulle have samme betydning over for hele Fællesskabet.

4. I henhold til artikel 102, stk. 1 i EØF-tjenestemandsvedtægten fastansættes ansatte, der bliver omfattet af vedtægten, i den lønklasse og på det løntrin, han stiltiende havde opnået, før vedtægten trådte i kraft, uden at det på dette første trin af fastansættelsen er nødvendigt at tage hensyn til eventuelle forskelle mellem denne lønklasse og den lønklasse, der skulle svare til den ansattes faste stilling i betragtning af de dertil knyttede funktioner.

5. Enhver ansat, der efter at være blevet omfattet af vedtægten, er forblevet i en allerede eksisterende fast stilling, som i betragtning af de dertil knyttede funktioner efter den nye vedtægt burde være indplaceret i en højere lønklasse end den, der er opnået inden for rammerne af proceduren i artikel 102, har i overensstemmelse med princippet i bilag I om sammenhæng mellem stillinger og lønklasse ret til at forvente, at hans indplacering bliver reguleret.